



# Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2012. NOVEMBER XXIII. ÉVFOLYAM 22. SZÁM

## KÖNYÖRGÉS A NEMZET LELKI MEGÚJULÁSÁÉRT

### Kárpát-medencei imanap

December 2-án a Kárpát-medencében megszólalnak a harangok. Istentiszteletre hívnak, immár hetedik alkalommal, hogy nemzetünk lelki megújulásáért imádkozzunk. Az idei imanapot előkészítő Királyhágómelléki Nőszövetség mindenkit szeretettel hív az imádság alkalmára. Ha nemzetünk lélekben megújul, igazán Isten népévé tud válni, s krisztusi küldetését el tudja végezni.

A 2004. december 5-i magyarországi népszavazást a határon kívüli magyarság nagy várakozása előzte meg. Mindannyian abban reménykedtünk, hogy a sok évtizedes elidegenítés után a kettős állampolgárság új lehetőségeket biztosít a nemzet egyesítésére, megkönnyíti az országhatárok által elszakított családok, egyházak, közösségek közötti kapcsolattartást. Fájdalmas szívvel tapasztaltuk azonban, hogy az igen szavazatok száma mégsem lett elég, annak ellenére, hogy sok magyar ember igennel szavazott. Úgy gondolom, ha a Kárpát-medencei imanap, mint a református asszonyok közös mozgalmá nemzetet átfogó erővel nem indult volna be, akkor a mai magyarság még mindig a csalódottság, a fájdalom érzését hordozná magában, és nehezebben gyógyulnának a sebek. Az anyák szívében minden társadalmi, politikai ügy másképp rezdül tovább, mint ahogy a felelős politikai vezetőknel ez tapasztalható. Az édesanyák szív-közelből érzik, ha nem működnek jól a dolgok. Ők családban gondolkodnak és a legnehezebb helyzetben is tudják egy hatalmasabb Szeretet oltalmába helyezni a gyermeket, társadalmat, országot, népet.

Így született meg a Kárpát-medencei imanap mozgalma, imádkozó magyar református asszonyok döntése alapján, és nem szeretnénk abbahagyni, mert tapasztaljuk az imádság megtartó erejét, nemzetépítő és -gyógyító hatását.

Isten iránti hálával tapasztaljuk, hogy kézzel fogható eredmények születtek a nemzet életében. Ilyen a 2009. május 22-i debreceni alkotmányozó zsinat, amely kimondta, hogy minden református magyar, állampolgárságtól és lakóhelytől függetlenül ugyanannak a Magyar Református Egyház-



Az idei imanapot előkészítő Királyhágómelléki Nőszövetség mindenkit szeretettel hív az imádság alkalmára

nak a tagja. Ugyanakkor megvalósult minden magyar ember álma a kettős állampolgárság intézményével. Az erősödő kapcsolatok települések, egyházak között, mind annak ékes bizonyítéka, hogy nem hiába imádkozunk a nemzet lelki megújulásáért. Gyakran szervezzük közösen nőszövetségi találkozóinkat a Kárpát-medencében. Nagyon áldásos alkalom volt a június 22-i debreceni nőszövetségi találkozó, amelyen több mint 1700 királyhágómelléki nőszövetségi tag vett részt.

Az idei imanap immár a hetedik lesz a sorban, s ezt a Királyhágómelléki Egyházkerület Nőszövetsége készíti elő. Isten segítségével, egyházkerületünk történelmi, földrajzi, közéleti, egyházi bemutatására készülünk.

Úgy látjuk, a Királyhágómelléki Nőszövetség tagjaiként, hogy szüksége van nemzetünknek, egész magyar népünknek, a Kárpát-medencében és szerte az egész világon, arra az ima-háttérre, amelyben egymást és közös ügyünket a felséges Isten színe előtt viszzük.

BOGYA-KIS MÁRIA nőszövetségi elnök

## HETEDIK KÜRTSZÓ

### Minőségi különbség

Minőségi újságírás a tömegmédiában. E téma fémjelzte a protestáns sajtószövetség közelmúltban tartott médiaműhelyét. Aktuális a téma, hiszen a tömegmédiában az elmúlt bő évtized során, csúnyán hazavágta a sajtó és a benne dolgozók megbecsülését, becsületét. A minőség már-már észrevétlenül elsompolygott köreinkből. Időnként még megidézzük, beszélünk róla, aztán ki-ki megy a maga útján, mintha mi sem történt volna.

Az, hogy szegény evangélikus olvasószerkesztő *Ne lőj az olvasószerkesztőre* címen tartott előadást, melyben mesterségét / állását próbálta menteni az elmúlástól és a Word – tudást, helyesírási szótárt és korrektúrát nem pótoló – hibajavítójától, jól ábrázolja korunk sajtójának problematikáját. Ugyanő mesélte, hogy mikor számon kérte az egyik legolvasottabb magyar internetes portál szerkesztőjét a pongyola fogalmazás és a hemzsegő nyelvtani hibák miatt, az kiadós káromkodás-fűzér kíséretében válaszolt, majd lakonikusan leszögezte: „ezt tudjuk, oszt kész”.

A sajtó becsülete rögvest elpárolog, ha a nézettség (olvasottság, kattintás, stb) oltárán már nem információt, nem általános műveltséget továbbít; nem nevel, tanít és igényesen szórakoztat, hanem ellenkezőleg: 1. igénytelenséget hoz létre, majd: 2. az általa kreált igényt kielégíti, magyarul: butít és szellemi nyomorba dönt...

Minőségi újságírás a tömegmédiában... Hogy is van ez az egyházi sajtóban? Az eklézsia sajtója is közel áll a közszolgálatihoz, a köz szolgálatához. Ezalatt értendő az egyházon kívül és belül állók megszólaltatása, persze nem pártos szubjektivitással, hanem Krisztus iránti elköteleződéssel, Általa megélt kiegyensúlyozottsággal. Az eklézsia sajtója küldetését – az evangélium hirdetését, a látható egyház életének nyomon követését – a felénk tornyosuló, ricsajos celebvilágban is a minőségi szempontok figyelembe vételével igyekszik teljesíteni.

Fontos, hogy eközben ne legyen sem világi, a világi médiát önfeledten másoló, sem pedig belterjes, köldöknéző, magába feledkező. Azaz szolgálatában fontos az arányosság. Ne legyen Krisztusát felejítő, szem elől tévesztő, hanem szolgálatát Vele és Á-

FÁBIÁN TIBOR

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

**A Lélek csendje /2. Emlékezés Boros J. Attilára /3. A bibliafordító /5.**

## A LÉLEK CSENDJE

## Adakozó szeretet

„Imnár pedig a fejsze is rávettett a fák gyökerére: minden fa azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik.” (Luk 3,9)

Lukács feljegyezte, hogy Keresztelő János intését a Jordán folyónál megjelent sokaságnak intézte, nem csak a farizeusoknak, a szadduceusoknak, a hivatalos vallási vezetőknél, de az egész igehallgató és megkeresztelésre váró népes tömegnek. A fenti igeveres üzenete tehát félreérthetetlenül most nekünk, igehallgatóknak szól, Krisztushoz kötött életünknek szól.

Keresztelő János figyelmeztető prédikációja, tanítása Lukács leírásában a keresztelést megelőző katekézisnek felel meg. Az utolsó próféta fenyegető és ítéletet hirdető mondásai épp azért hangzottak el, hogy azok, akik meg akarnak keresztelkedni a Jordán vizében, azok őszintén forduljanak Istenhez, térjenek vissza igazán, szív szerint Istenhez, haljanak meg bűneikre nézve, szülessenek meg Isten szerinti új életre.

Az, hogy meg vagy keresztelve, az, hogy konfirmáltál, arról életformád beszél a leginkább. Az, hogy Krisztussal kötötted össze életed, az nem papírforma. Aki Krisztus követője, az szeretettel viszonyul Isten Igéjéhez, anyaszentegyházához, gyülekezetéhez, a szeretetszolgálatához, az emberekhez. Szolgálatára az önzetlenség, az evilági érdekek mellőzése, egyedül az Isten dicsőségét szolgáló magatartás jellemző. A Krisztust hordozó lélek, viselkedés, szavakkal és szavak nélkül Krisztusra utal, Krisztusról prédikál.

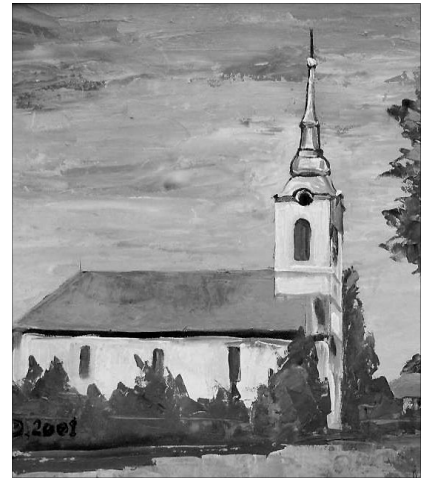
Keresztelő János, Krisztus első nyilvános megjelenése előtt, prófétai módon prédikál arról, ami eljövendő. Krisztussal elérkezik a számonkérés ideje, a gyümölcskeresés kora. Krisztus megjelenése ahhoz hasonlít, amikor a jó gazda tisztogatja kertjét, rendbe akarja tenni azt, ezért a terméketlen fákat kivágja, a gyümölcsstermőket meghagyja. A talajt fellazítja, felerősíti, hogy még több gyümölcs teremjen azokon a fákban, melyek jó, nemes gyümölcsüket teremnek.

Krisztus második eljövetele előtt vagyunk, az ő második megérkezése előtt állunk. Számunkra ez az idő Krisztus számonkérő ideje.

Van-e jó gyümölcs életünk fáján? A fejsze ott van életfánk gyökerén, vigyázzunk, hogy Isten szerinti jó gyümölcsöt teremjünk. Az érkező Krisztust csak jó gyümölcsöt termő élettel érdemes várni.

A megtéréshez illő gyümölcsök azok, amelyekkel a mindennapokban megmutatjuk adakozó szeretetünket Isten iránt, úgy, hogy embertársainkat ajándékozzuk meg szeretetünkkel, szolgálatunkkal. Kerüld tehát az igazságtalanságot, légy kész arra, hogy javaidat megoszd a nálad szegényekkel, önzetlenül segíts a szűkölködőn, ne azt nézd, hogy mit vehetsz el embertársadtól, hanem azt, hogy mennyit adhatsz, mennyivel segíthetsz embertársadon. Légy megelégedve azzal, amit Isten adott neked, légy mindazért hálás Őneki.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA



Kovács Lajos Emil: Óvári

## ARANY JÁNOS

## Epilogus

*Az életet már megjártam.  
Többnyire csak gyalog jártam,  
Gyalog bizon'...  
Legfőlebb ha omnibuszon.*

*Láttam sok kevély fogatot,  
Fényes tengelyt, cifra bakot:  
S egy a lelkem!  
Soha meg se' irigyeltem.*

*Nem törődtem bennülövel,  
Hetyke úrral, cifra nővel:  
Hogy' áll orra  
Az út szélén baktatóra.*

*Ha egy úri löcsiszárral  
Találkoztam s bevert sárral:  
Nem pöröltem, –  
Félreálltam, letöröltem.*

*Hiszen az útfélen itt-ott  
Egy kis virág nekem nyitott:  
Azt leszedve,  
Mevolt szívem minden kedve.*

*Az életet, im, megjártam;  
Nem azt adott, amit vártam:  
Néha többet,  
Kérve, illetve, kevesebbet.*

*Ada címet, bár nem kértem,  
S több a hír-név, mint az érdem:  
Nagyravágyva,  
Bételt volna keblem vágya.*

*Kik hiúnak és kevélynek –  
Tudom, boldognak is vélnek:  
S boldogságot  
Írigy nélkül még ki látott?*

*Bárha engem titkos mótely  
Fölemeszt: az örök kétely;  
S pályám bére  
Égető, mint Nessus vére.*

*Mily temérdek munka várt még!...  
Mily kevély, amit beválték  
Félbe'-szerbe',  
S hány reményem hagyott cserbe'!...*

*Az életet már megjártam;  
Mit szívembe vágyva zártam,  
Azt nem hozta,  
Attól makacsul megfoszta.*

*Egy kis független nyugalmat,  
Melyben a dal megfoghat,  
Kértem kérve:  
S ő halasztá évrül-évre.*

*Csendes fészket zöld lomb árnyán,  
Hova múzsám el-elvárnám,  
Mely sajátom;  
Benne én és kis családom.*

*Munkás, vidám öregséget,  
Hol, mit kezdtem, abban véget...  
Ennyi volt csak;  
S hogy megint ültessen, oltsak.*

*Most, ha adná is már, késő:  
Egy nyugalom vár, a végső:  
Mert hogy' szálljon,  
Bár kalitja már kinyitva,  
Rab madár is, szegett szárnyon?*

(1877. július 6.)

## In memoriam Boros József Attila



A gyülekezet, a település felekezetei, önkormányzata és az egyházmegye lelkési közössége is a búcsúzóik között volt (Fotó: hajdupress.hu / Nyirő Gizella)

Különös színfoltja volt Attila lelkipásztori közösségünknek.

Nem fért bele semmilyen fiókba, de ez nem azt jelentette, hogy nem tartozott sehova, hanem ellenkezőleg, mindenhol otthon volt, mindenkivel megtalálta a hangot. Vidám, egyenes beszéde, mindig magával ragadó jökedve sok hosszúra nyúlt gyűlést tett könnyebben elviselhetővé. Nem szerettem a sok beszédet, sokkal inkább értékeltem az őszinte, egyenes szót. „Minél többet ragozzuk, annál nagyobb semmi lesz belőle” – szokta volt mondani, pontos képet adva lelkési megbeszéléseinknek.

A szemében mindig ott volt valami a szalontai rocker és boxoló vagányságából, dacosságából. Így is beszélt önmagáról, halála előtt pár héttel: „Ki vagyok? Egy szalontai rocker. Isten rockere.”

Az Egyház sokszor nem is tudott vele mit kezdeni, '89 előtt tették innen oda, onnan ide, volt Lippán, Várad-Velencén, Remetén, Hodoson, végül Réven ért rébete.

Vonzódott a misztikushoz, a megfoghatatlansághoz, beszélgetett vagy vitatkozott Istennel, de azt is őszintén, egyenesen. Foglalkozott a démoni világ kérdéseivel, a zene szellemi hátterével, filozófiával, történelemmel, Gulácsy Lajossal, sportolt és zenélt. És mindenben megtalálta Istent, amit aztán el is mondott vasárnaponként a szószékről a gyülekezetének. Igéjhirdetését nem lehetett nem érteni.

Nem szerettem, ha untatták, de ő sem untatott másokat. Amikor az Igét magyarázta a szószéken, még abban is megmaradt egyszerű szalontai gyereknek. Viszont amikor külföldi előadók magvas tanításához kellett hozzászólni, az első között mondta el véleményét, mondanivalóját Kafkával kezdve és Kálvin Jánoson át Jean-Paul Sartréval vagy (ha rosszabb kedve volt) Derridával fejezte be.

Sokat jegyzetelt, könyvet akart írni a Sátán szellemi dimenzióiról. Vaskos jegyzetei most már a polcon maradtak, egy szájharmonika és egy fél doboz cigaretta mellett.

Vele beszélgetve mindig belopta magát a szívembe egy szomorú érzés: más időben, más helyen, más körülmények között sokkal többre lett volna hívható. De vállalta, hogy tanító lesz, Krisztus pedagógusa.

Nem békült meg egy pillanatig sem a betegségével, az egyre jobban körvonalazódó elmúlás gondolatával. Nincs halál. Mintha csak Lev Tolsztoj Ivan Iljicsét idézné.

Ismerte és őszintén szerette Istent. Még, ha vitatkoztak is alkalomadtán.

Halála előtt nem sokkal, a tönkrement torokból csak halkán suttogva mondta nekem: „Tudod, ha meggyógyulnék és visszajönnék a hangom, akkor a központban kiállnék a Körös hídra, és hangosan énekelnék Istennek”. – „Mit énekelnél neki, Attila?” – kérdeztem. Rám nézett, és csodálkozva válaszolta: „Hogy mit? Hát egy rockballadát!”

Isten nyugtasson, Attila!

VISKY ISTVÁN

### SZEPTEMBER 23-ÁN, TÜRELEMMEL VISELT

súlyos betegséget követően, 61 éves korában elhunyt Boros József Attila (1951-2012), a révi református gyülekezet lelkipásztora. Hosszú éveken át számos írása jelent meg a Harangszóban. Már súlyos beteg volt, amikor elküldte *Magyarnak lenni* című sorozatának utolsó két részét...

A 25-én tartott gyászistentiszteleten Csúry István püspök hirdette Isten Igéjét, majd a helyi ortodox, görögkeleti, baptista és pünkösdista felekezetek lelkészei, valamint a község polgármestere búcsúzott a 16 évet köztük szolgáló lelkipásztortól. Az ifjak a *Ha én rózsá volnék* című dalt énekeltek el.

A templom udvarát is elborító koszorúk, virágok közt vitték ki a koporsót Isten házából. A sírnál Mikló Ferenc esperes méltatta az elhunyt életét, aki mindvégig híveit, nemzetét szolgálta. Nyugodjon békében!

✿ **KONFIRMÁLTAK TALÁLKOZÓJA ÉLESZEN.** Nagy szeretettel hívtuk és vártuk szeptember 2-án, a református templomba a 60, 51, 50, 25 éve konfirmáltakat. A hagyományteremtő szándékkal megszervezett találkozónak a célja az együttlét, a közösség megélése, valamint a valamikori fogadalomtétel felelevenítése volt. A délelőtti istentiszteletre az egykori konfirmandusok, mint annak idején, a tanácssteremből vonultak be. Ott foglaltak helyet, ahol akkor is ültek. Az együttlétben Dénes István Lukács lelkipásztor szolt az egybegyűltekhöz, majd a konfirmáltak nevében Balogh Ádám osztotta meg ünnepi gondolatait. A templomi együttlét az emléklapok kiosztásával zárult. Az istentiszteletet követően az ünnepség a gyülekezeti teremben szeretetvendégséggel folytatódott. Illesse köszönet azokat, akik elfogadták meghívásunkat, illetve azokat, akik hozzájárultak a találkozó megszervezéséhez.

DÉNES ISTVÁN



Hagyományteremtő céllal szervezték meg a konfirmáltak találkozóját

✿ **VI. KÁRPÁT-MEDENCEI MISSZIÓ ÉS DIAKÓNIA KONFERENCIA.** Senki sem tölt új bort régi tömlőbe, mert szétrepesztené a bor a tömlőt, s odalenne a bor is, a tömlő is: hanem az új bor új tömlőbe való – ez a Márk evangéliumából való bibliai idézet volt a mottója a VI. Kárpát-medencei Misszió és Diakónia Konferenciának. Csaknem kétszáz – magyarországi, erdélyi, királyhágómelléki és felvidéki – református lelkipásztor és önkéntes tanácskozott szeptember 30. és október 3. között Berekfürdőn.

Az összefogást, a cselekvést, a jó példákat mutatták meg a missziók munkatársai és vezetői a négynapos tanácskozáson – mondta a Református Missziói Központ lelkész-igazgatója, **Magyarné Balogh Erzsébet** szerint egyre többen igénylik segítségüket, szolgálatukat.

A berekfürdői tanácskozáson **Szűcs Ferenc** professzor „Egység és együttműködés az egyházban” címmel tartott előadást. Az egyház alapvető hármass feladata a martyria (áldozatvállalás), koinónia (közösség), és diakónia (szeretetszolgálat), ezek közül egyik feladatot sem ruházhatja másra az egyház – vélte a professzor.

FEKETE ZSUZSA

A máramarosi Koltóra szervezett kirándulást szeptember 28-án az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Bihar megyei szervezete és a Magyar Állampolgárok városi Klubja. Kavinszki András klubelnöknek sikerült egy kisbuszra való utazót toboroznia.

Szép őszi időben indultunk útnak. Kultúrára igényes társaságunk meghatódottan vette körül az első látnivalót, a jövőre kétszáz éves sárközújlaki haranglábat. Történelmi múltunk őrzője az ódon faépület. Faszindelyei lassan megérnek a cserére. A két harang is nagyobb teher neki, mint a korábbi egy. A gyülekezet egyik nagylelkű tagja, Cseh Ferenc ugyanis egy 12 000 lej értékű harangot adományozott az egyháznak. Nagy Erika lelképásztor fogadta a 20 tagú társaságot és büszkeséggel szölt a haranglábról és a háta mögött magasló, éppen renoválás alatt álló patinás műemléktemplomról. A román kormány által is támogatott restauráció szakmailag ugyan nem mindenben szerencsés, igényes, nem kis bosszúságára a lelkésznek és gyülekezetnek, de feledtette velünk az ősi templom megrendítő eredete. Történt ugyanis, hogy gróf Báthory Zsuzsanna, Móricz bán felesége, egyetlen fia halála után birtokait Isten dicsőségére felajánlotta, és hét templomot építtetett azokon. A nagyszony fájdalomból épült templom aztán a reformációtól a reformátusoké lett.

Következő állomásunk Misztótfalu. Ecsedi Árpád tiszteletes szakszerű, megragadó előadást tart a legendás magyar nyomdász mesterről, Misztótfalusi Kis Miklósról. Hajdanán gyalog indult el és érkezett Hollandiába, ahol nem lelképásztorságot, hanem nyomdászatot tanult, és európai hírvü megrendelése, általa fejlesztett betűkészlete mellett eltökélt szándéka volt egy magyar Biblia kiadása. Ez lett a körülményesen Erdélybe érkező Aranyos Biblia. Idegen területen ugyanis az éppen üldözött áriánus bibliának vélték. A nyomdász-mester a hagyomány szerint Hollandiában talicskával hordta a pénzt, de haza vágyott, népének nyomtatni. Itthon pedig az akkori egyházi hatalmasságok elítélik és meghurcolják az általa fordított Bibliában eszközölt változtatásokért. Javítási szándékaival kapcsolatban megírta a maga Mentségét, de feloldozást, rehabilitálást és kopjafát csak halálának 300. évfordulóján kapott a Misztótfalun összegyűlt, Romániai Református Egyház zsinatától. Utazóink körbejárták a Kiss Miklós uram emlékházát, ahol igen értékes hagyaték vár minden érdeklődőt. Újabb érdekesség az utca másik oldalán a maradék reformátusság kiválóan restaurált temploma.

Nagybányán döntenünk kellett egy belvárosi séta és az ásványtani múzeum között. Utóbbinál maradtunk. Meglepetésünkre, a Gesztenye fesztivál napján szíves

## EGY KIRÁNDULÁS KRÓNIKÁJA

### Sárközújlaktól Koltóig



Nagyvárad kirándulók Koltón. A Petőfi Sándort és Szendrey Júliát megőrkítő alkotás körül kisebb szoborpark van kialakulóban

magyar szó kíséretében ingyenes belépőt kaptunk. Pedig itt a látvány megfizethetetlen. A föld mélyéből előkerült, káprázatos színű és formájú ásványokkal alig tud betelni a nézegető. Ugyanitt kisebb néprajzi és népi eszközök kiállítása mellett hatalmas őskori bölények csontjai láthatók.

Varga Károly esperes ajánlatára az Alsó-újfalusi Amaretto vendéglőben ebédelünk. Bölöni László tulajdonos várja terített asztallal a társaságot. Dicséretes vendéglői elegancia, udvarias kiszolgálók és kifogástalan kétfogásos ebéd. Ajánljuk a Nagybányára kirándulóknak.

Utunk utolsó állomása: Koltó. Már telefonon érdeklődnék érkezésünkről. Ladányi Sándor, az Erdélyi Magyar Néppárt helyi tanácsosa fogad bennünket és járja körbe velünk a Teleki kúria kertjét. Megkoszorúzzuk Petőfi Sándor és Szendrey Júlia szobrát, és a 48-as forradalmár Teleki Sándor gróf mellszobrát. Ő megszökött a kivégzés elől és 18 év után térhetett vissza. A Petőfi szobor körül kisebb szoborpark van kialakulóban, ott áll már Liszt Ferenc is, és készülében van a magyar szabadságharcban hősi lett lengyel Bem tábornok mellszobra is. Kis társaságunk megilletődve áll meg Petőfi somfája és kőasztala mellett, melyen a *Szeptember végén* című versét is írhatta a 29 koltói alkotása közül. Természetbarátok szeme megakad a kertben a különleges és hatalmas mocsári cipruson, melyet még Teleki gróf hozatott e tájra.

Mielőtt a Teleki házban is elindulnánk, bejelentjük, hogy ajándékok hoztunk a gyűjteménybe. Deák Árpád nagyváradi szobrászművész Petőfijének gipszmásola-

tát. Az emeleti feljáró mellvédjén tökéletes helyet találnak neki. Tarr Renáta ritkán hallható, ízes, élvezetes átéléssel beszél Petőfiről és Telekiről, koltói életükről és bemutatja a történelmi hangulatú szobákban kiállított értékeket. A kúria hátsó oldalán levő erkélyéről valamikor hét templom tornyát lehetett látni, körben az Avasok alatt. A református templomba megyünk, ahol Ladányi tanácsos szölt a templom történetéről. Bereczki András egy imaheti szolgálat tapasztalatai alapján szölt erről a különösen templomos gyülekezetéről. A református templom felbecsülhetetlen dísz a Szent Koronával ékesített zászló, melyet 1942-ben a pestszenterzsébeti református gyülekezet ajándékozott volt. Egy koltói család 65 évig rejtegette e zászlót és csak a közelmúltban került vissza a templomba.

Már éppen indulnánk, amikor megérkezik Varga esperes is, s ajánlja, ne hagyjuk ki Teleki gróf temetői sírhelyét sem. De nem csak ott állunk meg egy főhajtásra, hanem a kápolna és a gondozott temető látványa is megragad. S azon „apróság” is, hogy egy vasállványon műanyag locsolók sorakoznak a virágok öntözésére, de senkinek nem támad kedve ellopni.

Egy pillantást vetünk arra a csorgóra, amelyből Petőfi is vitte haza a vizet. Varga esperes megkínálja az utazókat és újabb adalékokkal szolgál Koltóról, ahol már Orbán Viktor miniszterelnök is megszállt.

Egyöntetű a vélemény, remekre sikerült a kirándulás... Illesse köszönet a támogatókat és az ötletgazda szervező Kavinszki Andrást.

BERECKI ANDRÁS

## ISTEN A MAGYAR NEMZETET IS MEGSZÓLÍTOTTA

## Károlyi Gáspár és a Vizsolyi Biblia (1.)

Már a reformáció kezdetén Luther tudta, hogy tanai akkor erősödnek meg a nép szívében, ha anyanyelvén olvashatja a Bibliát. Ezért a pápai exkommunikáció után Wartburg kastélyában lefordította németre a Szentírást. Nálunk Károlyi Gáspár volt az első – és évszázadokon át az egyetlen –, aki lefordította a teljes Szentírást magyarra. A Biblia egyes részeit, már Károlyi előtt, többen is magyarra fordították. Méliusz Juhász Péter is lefordított belőle néhány könyvet, de a teljes Szentírás-fordítás csak Károlyi Gáspárnak sikerült.

## Életpályája

Károlyi Gáspár, az első teljes magyar Biblia fordítója, 1529 körül született Nagykárolyban. Tanulmányait szülővárosában kezdte, majd német és helvét egyetemeken folytatta. Wittenbergben együtt tanult Méliusz Juhász Péterrel, akivel már ifjúkorában megismerkedett. Mint Méliusznak, Károlyinak is jó nyelvérzéke volt. A Biblia eredeti nyelvei, a héber és a görög mellett a latint is tökéletesen elsajátította. Külföldi tanulmányai befejezése után Szatmáron telepedett le 1562-ben, amikor a várost török támadás érte. Az ostrom alatt Károlyi a várban tartzkodott. Ebben az időben könyvet írt Magyarország három részre szakadásáról, melynek ezt az érdekes címet adta: *Két könyv az ország romlásának okairól*. Ebben nagy lélektani és szociális érzékkel vádolta a népet elnyomó, kihasználó, kegyetlen „urakat”, vezetőket, és nyíltan kimondta: ha meg nem változnak, ha meg nem térnek a néppel együtt, elvesz az ország.

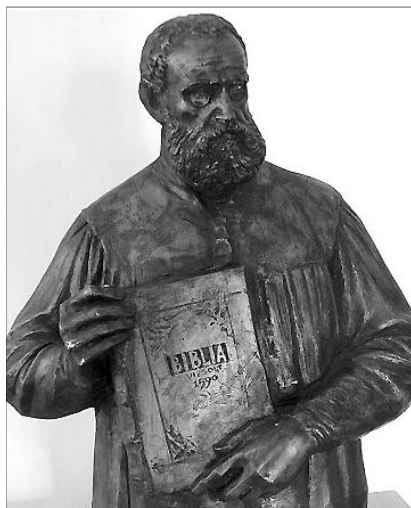
Nemsokára, 1563-ban megválasztották Göncre esperesnek, s ezáltal a Kassa-völgyi Egyházkerület püspöki jogú vezetője lett. Ez azt jelentette, hogy Tiszáninnen, ahol 200 évig nem volt a Református Egyháznak püspöke, az espereseknek püspöki jogkörük volt. A lelkészszentelést is, mint kimondottan püspöki feladatot, az esperesek végezték. Egyházkerülete kiterjedt az egész Kassa-völgyére, Abaúj megyére, Zemplén és Szabolcs megyék egy részére is. Küzdött a tévtanítók ellen, akik ott is próbáltak maguknak híveket szerezni. Göncön az 1566-ban tartott zsinaton fogadták el Kálvin Káltját, a Tiszáninneri Egyházkerület alapjait is ekkor vetették meg.

## A fordítás

Élete legnagyobb munkájához csak 1586-ban, élete vége felé tudott hozzáfogni. A bibliafordítás nagy munka és nehéz feladat, s egy olyan idős ember, mint Károlyi Gáspár egyedül nem végezhetné el. Míg a

nagy munka tartott, Károlyi gyakran fohászodott így: *„Csak az Isten addig éltesse, amíg ezt a Bibliát kibocsátom, utána kész leszek meghalni.”*

1586-ban Károlyi összehívta lelkészársait és ünnepi istentiszteleten könyörögtek Istenhez, segítse őket a nagy munka elvégzésében. Károlyi most vette hasznát annak, hogy Wittenbergben olyan tökéletesen megtanulta a Biblia nyelveit. A bibliafordításhoz eredeti héber és görög bibliák kellettek, de különböző más eredeti források is. Ezen kívül segédkönyvek, szótárak, nyelvtankönyvek; biztonságos, békés hely, hogy semmi se zavarja a munkában. Télen a parókia egyik nagy ablakmélyedésébe húzód-



A kortársak „istenes vén embernek” nevezték Károlyi Gáspárt. Deák Árpád 1995-ben készült alkotása a gönci Károlyi Gáspár múzeumban

va dolgozott, nyáron a kert nagy platánfái alatt fordította a Szentírást. Munkatársai is voltak, akikkel egy-egy kifejezést meg lehetett vitatni. Segítőinek névsora titokban maradt, de névtelenül is feledhetetlen munkaközösség terebélyesedett köréje, akik épp oly szerényen és buzgón támogatták a Szentírás fordításában, akárcsak a pártfogók. Kik is lehetnek mások a munkatársak, mint elsősorban a másik gönci lelkész, Huszti Imre gönci iskolatanító, az ifjú Peles János és Károlyi Péter rektor, valamint saját testvére, Károlyi Miklós, és Vizsoly lelkésze, Czeglédi János, valamint a közeli Szántó prédikátora, Thuri Mátvás.

A legnagyobb gond az volt, hogy ki fogja kinyomtatni, hiszen sem Göncön, sem a közelében nem volt nyomda. Ecsedi Báthori István országbíró, híres imádságíró, és felesége mindenről gondoskodtak. Nyomdát építtettek a szomszédos vizsolyi templom mellé. Európa leghíresebb nyomdászát,

Mantskovits Bálintot szerződtették Lengyelországból. Galgócról hozták el műhelyestől, legjobb nyomdagépével együtt. Rákóczi Zsigmond egri kapitány, Vizsoly földesura, a későbbi erdélyi fejedelem katonákat küldött, akik a nyomdát éjjel-nappal őrizték, hogy a támadó török ki ne rabolja.

Pártfogók voltak még a bibliafordításban: Drugetta Bálint zempléni főispán, ecse-di Báthori István sógora és Mágócsy Gáspár földbirtokos. Íródeákja Szenczi Molnár Albert (1574-1634) volt, aki latin-magyar szótárt szerkesztett és magyar nyelvtana lefektette a szép magyar beszéd és helyesírás alapjait. A zsolnárokból készített fordításai templomainkban mindmáig felhangzanak. Az ő feladata volt a kéziratok és nyomdai ide-oda vitele Gönc és Vizsoly között, a bodzatinta keverése, a lúdtoll hegyezése.

KOMÁDI SÁNDOR

## REMÉNYIK SÁNDOR

## A fordító

Károlyi Gáspár emlékezetének

*Alkotni könnyebb: a szellem szabad,  
A képzetet csaponghat szerzeszt,  
Belekaphat a felhők üstökébe,  
Felszánthatja a tenger fenekét,  
Virágnaggal eget-földet beveteth,  
Törvénnyé teheti a játszi kedvet,  
Zászlóvá a szeszélyt, mely lengve lázad,  
S vakmerőn méri Istenhez magát...  
Az alkotás jaj, kísértetbe is visz.  
A fordítás, a fordítás – alázat.  
Fordítani annyit tesz, mint meghajolni,  
Fordítani annyit tesz, mint kötve lenni,  
Valaki mást, nagyobbát átkarolva  
Félig őt vinni, félig vele menni.*

*Az, kinek szellemét ma körülálljuk,  
A Legnagyobbak fordítója volt,  
A Kijelentés ős-betűire  
Alázatos nagy gonddal ráhajolt.  
Látom: előtte türelem-szövegetnek,  
Körül a munka nehéz árnyai:  
Az Igének keres magyar igéket.  
Látom, hogy küzd: az érdes szittya nyelv  
Megcsendíti-e Isten szép szavát?  
És látom: győz, érdes beszédinek  
Szálló századok adnak patinát.  
Ó, be nagyon kötve van Jézusához,  
Félig ő viszi, félig Jézus őt.  
Mígnem Vizsolyban végül megpihennek,  
Együtt érve el egy honi tetőt.  
Amíg mennek, a kemény fordítónak  
Tán verejtéke, tán vére is hull,  
De türelmén és alázatán által  
Az örök Isten beszél – magyarul.*

Kolozsvar, 1929. március 12.

## Gyülekezeti előjárók esküszövege

### Főgondnoki eskü formája (1846)

„Én, N.N. esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú Szentlélek, hogy én főgondnoki tisztben, mellyre egyházunk előjárói által választattam, felséges királyunkhoz tántoríthatatlan hűséggel leszek, az evangyeliomi tudomány tisztességének megtartására amint a Szentírásból, a Helvét Hitvallásból előadatik, vigyázok; magamat mindenekben a presbyteri igazgatáshoz tartom, az egyházi ügyekben félre tévén minden kedvezést, félelmet, jutalmat és minden más emberi tekinteteket, igaz és a Canonokkal megegyező ítéletet hozok; az Ekklesiában a csendességet, békességet, és annak hasznát s virágzását, teljes erőm szerént munkálkodni fogom, az Ekklesia mindennemű jövedelmeinek hűséges kezelésére és a meghatározott célra leendő fordítására vigyázok. Isten engem úgy segéljen.”

*Elmondta: Kuthy Károly, 1846. augusztus 30-án. Forrás: Presbiteriális Végzések Jegyző Könyve az Érkeserüi Reformata Ekklesiában 1830-tól kezdve.*

### Curátor esküvésének formája (1795)

„Én N.N. esküszöm az élő Istenre, aki egy örökkévaló Isten, hogy a Curátorságnak tisztiben, melyre most elő állítottam, híven és jó lelki esmérettel eljárók. A Templomra,

## Templomban

*A templomban menj csendesen,  
Istenhez járulj eszesen,  
Oda érvén imádkozzál,  
Főhelyre ne vágyakozzál.  
A székben ha szoros a hely,  
Nagyobb ember előtt kikelj,  
Ne suttoj, se ne aludjál,  
Szemeddel se kalandozzál.  
Figyelmezz a tanításra,  
Ne add akkor eszed másra,  
Hallgasd végig és tanul meg  
Feddésért ne neheztelj meg.  
Adj hálákat az Istennek,  
Ha van mit, adj a szegénynek.  
Haza menvén, olvasgassál,  
Jó könyvekből tanulgassál.*

(Forrás: Erkölcs-, illem-, egészség és élet-szabályok. A vértessaljai ref. népiskolák használatára. 1909.)

Paróchiális Házakra, az Ekklesiának mindenféle javaira, fundusaira, alamisnáira, Úr asztalához tartozó eszközeire; a Prédikátor és más Tanítók béreinek szorgalmatos bé szedettetésére, igazán való bé fizetésére, Isten ditsőségére adatott jókra, az alamisnának a ki hirdettetett végre való fordítására, hűségesen gondot viselek, és azokat minden igaz úton és módon szaporítani igyekszem; semmit azokból magam hasznára, vagy külső világi haszonra nem fordítok. Az Ekklesia törvényei végzéseinek magamat alá adom. Hivatalomra tartozó és gondviselésre bízott minden dolgokról, annak idejében igazán számot adok. Isten engem úgy segéljen.”

*Elmondta: Gábor Ferenc, 1795. június 28-án. Forrás: Az Ér-Kesserüi Reformata Ekklesianak Matriculája (...) az 1787-dik esztendőől fogva.*

### Presbiter esküvésének formája (1795)

„Én N.N. esküszöm az élő Istenre, hogy az Ekklesiai előjáróságban hűséges és igaz leszek. A Prédikátorom szava nélkül semmi titkos gyűlésbe vagy tanácskozásba nem elegyedem, de mikor a Prédikátoromtól vagy az Ekklesia Curátorától a gyűlésbe meghívattam, minden vonogatás nélkül megjelenek. Ekklesiát illető dolgokra vigyázok, és minden tanácskozásban értelemmel és egyenes lélekkel szólok. A gyűlésből semmi szót ki nem viszek, hanem mindeneket magamban tartok. Azokat, akik magukat éktelenül viselik, botránkoztatóan beszélnek, és az Isten Házát nem gyakorolják, megjobbítás végett Prédikátoromnak vagy a gyűlésnek bejelentem. A Curátoroktól annak idejében több előjáró társaimmal együtt igazán számot veszek; semmi hibát, vagy félelemből vagy kedvezésből nem mentegetek és igazolni nem igyekszem; az Ekklesia javait tehetségem szerint őrzöm. Isten engem úgy segéljen.”

*Forrás: Az Ér-Kesserüi Reformata Ekklesianak Matriculája (...) az 1787-dik esztendőől fogva.*

### Egyházi esküvésének formája (1796)

„Én N.N. esküszöm az élő Istenre, hogy az Egyházfiség tisztiben híven és jó lelki esmérettel eljárók. Nevezetesen az Úr asztalához és a Templomhoz tartozó dolgokban az Ekklesia Kurátorának segítségül leszek; az Isten Házában alkalmatlankodókat intem; a Prédikátor és Oskola Mester béreiknek, és az Innepi Deák pénzének, és a Szöllő munkájának idejében való beszéd-

sekben s kifizetésekben szorgalmatos és igaz lelkü leszek. A Prédikátor parantsolattyára az Ekklesia előjáróit, akik t.i. előmbe adatnak, a rendelt időre, a Paróchiális házhoz öszve gyűjtöm. Lelkipásztoromhoz és az Ekklesiának többi előjáróihoz illendő engedelmességgel leszek. Hivatalomra tartozó és gondviselésre bízott minden dolgokról, amikor kívántatik, az Ekklesia gyűlésben igazán számot adok. Isten engem úgy segéljen.”

*Elmondták: 1795. augusztus 18-án. Forrás: Az Ér-Kesserüi Reformata Ekklesianak Matriculája (...) az 1787-dik esztendőől fogva. Az Érkeserüi Reformatus Egyházközségnek a Nagyvárdi Állami Levéltárban őrzött jegyzőkönyvei és anyakönyvei alapján közzéteszi:*

OROSZI KÁLMÁN lelkipásztor

## MÜLLER DEZSŐ

### Vers a hatalmas Istenről

*Ha elbóbiskol az ég  
s sötétje földhöz fagy  
Istenem Te  
akkor is vagy*

*Ha elszunnyadnak a fák  
s rajtuk a tél rügyet se hagy  
Istenem Te  
ilyenkor is vagy*

*Ha lehanyatlik a Nap  
s beszűkül temérdek agy  
Istenem Te  
akkor is vagy*

*Ha meggebednek a madarak  
s az élet olyan lesz mint varangy  
Istenem Te  
továbbra is vagy*

*Ha megdermed a jóság  
s a szeretet kihagy  
Istenem Te  
mindenkor vagy*

*Ha széthullik a világ  
a bábeli nagy  
Istenem Te  
örökké vagy*

*S ha új világ szüremlik  
melyből a káosz elszel  
Istenem Te  
abban is király leszel!*

## DERŰS PERCEK

## Keresztelés víz nélkül?

Hogy „hányban” volt, már nem emlékszem, de arra sem, hogy az évnek melyik szakaszában. Lehetett úgy aratás után, de inkább káposztaborulás előtt. Szép, napos vasárnap volt.

Az irodában végeztem vasárnapi teendőimet. A pap ugyanis a nyugalom napját a legserényebb ténykedésben tölti el. Gyülekezeti hirdetőket írhattam tán, vagy még „abrakoltam” egy kicsit a hegy alatt, amikor két harangszó között bejött Menyus Kiss Sanyi, a harangozó, és emlékeztetett az aznapi keresztelőre.

Enyhén langyos vízzel telt keresztelőedényt töltöttem meg, s oda is adtam Sanyi bácsinak, aki annak rendje s módja szerint be is vitte a kannát a templomba, s azt az úrasztalára, a keresztelési tálkába helyezve, letakarta a keresztelőterítővel, hogy aztán fölmenve a toronyba „elhegedülje” a soron következőt.

Amikor összehúztá a harmadikat, mint máskor is, beharangozás után a helyi szokás szerint bevonultam a templomba. Utánam a presbitérium.

Templomos nép volt az érkeserű és istenfélő. Voltak is szép számmal. Így, keresztelés alkalmával meg még inkább jöttek, mert a kevésbé templomos rokonság is elment.

Istentisztelet után sor kerül a keresztelési szertartásra, majd magára a keresztelésre is. Miközben kicsomagolják a gyermek fejét, én leszedem a leplet a keresztelőedényről, és kézbe veszem a kannát. Meglepődve veszem észre, hogy sokkal

könnyebb a megszokottnál. Fölnyitva a fedelét látom, hogy üres. Üres, de a kanna alja nedves. Ez pedig azt jelenti, hogy megtöltve hozták be. Még akkor is, ha Menyus, aki nagyképé volt a megviccelés terén, az istentiszteleti kérdésekben nem csinált soha semmi tisztességtelent.

Mit volt mit tennem, mint röviden közöltem a gyülekezettel, hogy a kanna valamilyen okból „kiszáradt”, de amíg az egyházi megtölti a közeli ártézi kútból, elénekelünk egy éneket.

Szakács Gyula bácsi, az öregedő szárazkántor már be is mondta az éneket, már kezdte is.

Megtörtént a friss, de nem hideg vízzel a keresztelés, és véget ért a szertartás is.

Aztán annyi kiszüremlett lasscskán, hogy a templomos pulyák valamelyike (talán épp az egyik Menyus-csemete? Nem állítom.) kiitta a keresztvizet a kannából.

MAKAY BOTOND



## HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

tala végző. A társadalmi folyamatok persze az egyházban is leképeződnek. A történelmi egyházakban is csökken az egyházi újságot olvasók száma. Több anyaországi szerkesztőségben már azon töpregenek, mikor kell majd a nyomtatott kiadás végére pontot téve, véglegesen felköltözni a Világhálóra.

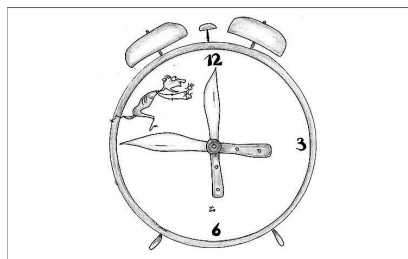
Zuhan a minőségi tartalom becsülete, az életünket átjáró tömegmédiá, a bulvár mindent ural s benő, mint a gyom. Bele sem gondolunk, hogy mennyire. Hiszen feladtuk a tudatosságát. A tudatos médiafogyasztást. S eljutottunk a tudathasadásig. A bulvárfiggő csak kifelé tekint, fél a saját életével való szembesüléstől. A lelki nagytakarítástól. Saját, megoldhatatlannak tartott gondjaitól. Ezért inkább másokon tartja a szemét. Mert ebben nincs kötelezettség, felelősség, sem következmény. Ez a legfőbb különbség a következmények nélküli média(fogyasztás) és a Krisztusát, mint értéket és erőforrást felmutató sajtó között. Mondhatnánk: minőségi...

Az értékalapú újságírás csak a kezdet, s mit sem ér, ha nem kapcsolódik hozzá folytatásként

a minőségi médiafogyasztás. Az egyházi sajtóban ez úgy jeleníthető meg, hogy a Krisztusról szóló Ige és élet, tartalmat és életet gazdagít.

**Szerk. megj.:** Szeretettel emlékeztetjük szerzőinket, hogy a más sajtóorgánomoknak is eljuttatott cikkeket, sajtóetikai megfontolásból, a téma fontosságától függően, szükség szerint átszerkesztjük, rövidítjük vagy akár el is tekintünk közlésüktől. (Azon Kedves Szerzőink kedvéért, akik írásaik közlését, netán mások írásainak cenzúrázását, egyes témáknak a lapból való tiltását felsőbb egyházi fórumokon keresztül – is – igyekez/né/nek elérni, szeretnénk leszögezni, hogy mindenkori, a szakmai szempontok alapján, a sajtószabadság és a sajtóetika figyelembe vételével megfogalmazott álláspontjához a lap főszerkesztője minden körülmények között ragaszkodik.) Sajnálattal jelezzük ugyanakkor, hogy írógép-pel és kézzel írt, 15 sor terjedelmet meghaladó cikkeket – ezzel foglalkozó munkatárs hiányában – a jövőben nem tudunk figyelembe venni. Szintén jelezzük, hogy a lapterjesztés nyár óta az Egyházkerület Igazgatótanácsa Hivatalához került, tel: 0259-435-386. A szerk.

## FIRKA



Kés-és

Adorjáni László karikatúrája

## OLVASÓLÁMPA

## Bibliai novellák

Nem ismeretlen a szerző – Tóth-Máthé Miklós – a nagyváradi színház magyar közönsége előtt, hiszen jó évtizede a színház centenáriuma kiírt drámapályázatot az ő, Tűz és kereszt című darabja nyerte, és az évfordulóhoz méltó sikerrel játszották azt. A tiszalúci református papfiú 1961-ben szerzett oklevelet a budapesti Színház- és Filmművészeti Főiskola színész tagozatán. Tíz évig játszott színpadon és filmekben, aztán Tóth Miklós színművészből Tóth-Máthé Miklós író lett. Pályamódosítása sikeres volt. Sorra jelennek meg könyvei, folyóiratokban közlik írásait. Nívódíjak mellett számos elismerésben részesült, szülőfaluja díszpolgárává választotta. E mostan bemutatott kötetben a szerző életpályája és főbb műveinek címe megtalálható.

Gazdagítja a kötetet a Steinbach József dunántúli püspök, a Magyar Bibliatársulat ügyvezető elnökének művészi megformált, a kötet mondanivalóját maradéktalanul értő előszava.

Bibliai tárgyú novellákat, egyháztörténeti tárgyú regényeket, drámákat közöltek már Tóth-Máthé Miklóstól, vittek színpadra ilyen tárgyú drámákat, de ez a most megjelent *Öt kenyér és két hal* című kötet református ember számára különösen becses. Kis alakú, szép könyv, zsebbe való. Rohanó világunkban úti olvasmányoknak is megteszi, de hús napra elosztott igei táplálékát maradandóan magával viszi az ember. Minden novella végén ott van az annak alapjául szolgáló bibliai történet. Az első tíz novella ószövetségi, a második tíz újszövetségi. Az utóbbiak középpontjában Jézus Krisztus áll. Mindegyik Jézusról szól, akár mint csodatevő tanítóról, akár megváltó halálra készülőről, akár a meghalt és feltámadottról, aki tanítványainban és általuk dolgozik a misszió mezéjén.

Az olvasónak nincs feltétlenül szüksége keresztény hittani ismeretekre, mert a mai ember minden további nélkül megérti a novellák mondanivalóját. A hívő keresztény ember felekezeti korlátok alól felszabadultan az egy és oszt-hatatlan szentírás üzenetét, az örökélet bátorító beszédét hallja.

(Tóth-Máthé Miklós: *Öt kenyér és két hal*. Novellák bibliai témákra. Budapest, 2012. Kálvin Kiadó)

CSOHÁNY JÁNOS

✿ **NŐI REGGELI SZENTJOBON.** Október 6-án szervezte meg a szentjobbi református gyülekezet nőszövetsége az első Női reggelit. A kezdeményezésnek két fontos célja van: a közösségteremtés és a lelki ébredés. Felelősséget érzünk azokért, akik még nincsenek köztünk, valamint azokért, akik újonnan kapcsolódtak be a gyülekezeti életbe.

A meghívott előadó, **Vinczéné Pálfi Judit** missziói előadótanácsos a következő témáról beszélt: Oázisok az élet sivatagában, azaz milyen erőforrásaink vannak a nehézségeinkben. Különösen megérintett az előadásból az az igazság, hogy sokszor önmagunk erőforrásait apasztjuk ki, amikor nem azzal vagyunk megelégedve, amink van, hanem amink nincs.

Az előadás után kellemes légkörben fogyaszthatta el mindenki a bőséges reggelit. Az asztalokat őszi színekbe varázsoltuk a dekoráció segítségével. A vallásórások és kátésok már előző nap gesztenye-emberkéket barkácsoltak, ami a tényéren díszelgett egy szelet gesztenyepürével és a pasztell-színű, gyönyörűen összehajtogatott szalvétával, amit **Rozsályi Ilona** fáradtságos munkájának köszönhetünk.

ORBÁN NOÉMI, tb. nőszövetségi elnök

✿ **LÁNYOK, ASSZONYOK A HAGYOMÁNYÁPOLÁSBAN.** Rendkívülinek mondható az a nőszövetségi találkozó, melyen a Temesvári Egyházmegye nőszövetségei vettek részt szeptember 29-én, Bodófalván. Az egyházmegye kilenc egyházközségéből érkezett nőszövetségi tagok és kísérőik **Kovács Ibolya** lelkipásztor, egyházmegyei nőszövetségi elnök áhítatát hallgatták meg, a Lk 38. részéből vett ígérel. Mária és Márta története alapján az igehirdető hangsúlyozta, hogy mindkét testvér magatartása megfontolandó, hiszen mindannyiunkban jelen van a munkálkodó Márta és a Jézust hallgató Mária. Fontos a jó sorrend és értékrend, Vele kezdeni a napot, Tőle kérni az áldást. Lehet Istenre figyelni munkánk végzése előtt és alatt egyaránt, így mind a szűkebb, mind a tágabb közösségünkben (család, gyülekezet) Istent dicsőítő szolgálatot végezhetünk.

A találkozó hat műhelyben folytatódott: asztalidiszek, gyöngyözés, kézimunka, tojásírás, csigatészta készítés és kürtöskalács-sütés. A kétkezi munka alatt bőven jutott idő ismerkedni, beszélgetni. Mind a hat csoport sikeresnek mondhatta a maga területét, mégis legnépszerűbbek a **Fazakas Csaba** esperes által vezetett kürtöskalács-sütők lettek, hiszen nemcsak az ebédnél kóstolhattuk meg a kürtösöket, hanem ju-

tott mindenki csomagjába is. A találkozón énekeskönyvünkben tanított két új éneket **Gáll Zoltán** lugosi lelkipásztor. Egyedül Istené a dicsőség a jól sikerült rendezvényért, a testi-lelki táplálékért, a házigazda gyülekezet befogadásáért, kiknek templomjavításra ajánlottuk fel a persely összegét.

MEGYASSZAI JÚLIA



Nagy népszerűségnek örvendett a kürtöskalácsot sütő csapat

✿ **IDŐSEK NAPJA RESICABÁNYÁN.** Első alkalommal tartottuk meg Resicabányán az idősek napját. Szeptember 30-án délután **Megyasszai Attila** lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, majd rövid áhítatot tartott a 2Móz 34,6 alapján, kihangsúlyozva, hogy Isten, mennyire türelmes és kegyelmes mihozzánk, teremtményeinkhez. *Mit ér az ember, ha vén?* címmel előadást hallhattunk az időseket különösen érintő kérdésekről, a nyugdíjas életformáról, mint értékéről és ajándékáról, különleges lehetőségéről, a hosszú és boldog élet viszonyáról, a megöregedésről. Elhangzott, hogy csak akkor lesz boldog valakinek az élete, ha betölti Istentől kapott küldetését, ha a Mesterre figyel, és ha Jézus Krisztus jó illatát adja tovább környezetének. Ünnepi műsorral a Hóvirág Daloskör kedveskedett. **Német Emese, Seres Adél és Székely Zsolt** szavai szívéhez szóló volt, akárcsak az énekek. Az együttlét a nőszövetség által rendezett szeretetvendégséggel zárult. A református templomot ábrázoló emlékkártyát és egy igeverset vittek mindannyian magukkal, melyen ez állt: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. (Fil 4,13)

MEGYASSZAI JÚLIA

✿ **PROTESTÁNS MÉDIAMŰHELY A MINŐSÉGRŐL.** *Minőségi újságírás a tömegmédiában* címen tartott médiaműhelyt a

Protestáns Újságírók Szövetsége (PRÚSZ) Berekfürdőn, szeptember 28-30. között. A háromnapos rendezvényt **Novotny Zoltán** sportújságíró, a PRÚSZ elnöke nyitotta meg péntek délután, közel 30 résztvevő jelenlétében, a Megbékélés Háza nagytermében.

„A minőségi újságírás alapja, hogy a másik embernek adni akarok, a másikat figyelembe akarom venni” – hangsúlyozta *Minőség tegnap és ma* címmel tartott nyitó-előadásában **Csoma Áron** református lelkész. Novotny Zoltán, aki pályája során 12 nyári olimpiáról közvetített, londoni élményeiről, a kulisszák mögötti eseményekről, illetve kiemelten is az érmelet szerző magyar olimpiákonokról tartott szugesztív erejű beszámolót.

Az egységesülő közmédia elmúlt két évével kapcsolatos tapasztalatait osztotta meg a hallgatósággal **Havasi János**, az MTVA határon túli különmegbízottja, **Szónyi Szilárd** pedig a *Heti Válasz* kapcsán azt a kérdést járta körül, lehet-e üzletileg is sikeres egy minőségi hetilap? **Nagy Katalin**, a *Hír Tv* munkatársa az újságíró hiteleségének fontosságát hangsúlyozta, míg **Jónás István**, a *Magyar Rádió* vezérigazgatója a közrádióban végbement változásokat ecsetelte.

**Dobsony Sándor**, az *Evangelikus Élet* olvasószerkesztője számos példával bizonyította, hogy koránt sem kell „kilőni” a médiából az olvasószerkesztőt. Szombat este a *Reformátusok Lapja* és az evangélikus hetilap szerkesztői folytattak kerekasztal-beszélgést, **Faggyas Sándor** moderálásában.

FÁBIÁN TIBOR

✿ **SZAKMAI NAP ÉS RÁDIÓS ÜLÉS MÁLYIBAN.** A Tiszáninneni Egyházkerület Mécses Központjában ülésezett a Kárpát-medencei Református Rádiótanács (KRR) szeptember 26-27-én. A testület tárgyalta a közös rádiós stratégia megvalósulását, valamint az elkezdődött fejlesztések megvalósulását. Az erdélyi rádiósok fontosnak tartják, hogy létrejöjjön egy helyi stúdióhálózat, hogy a híráramlás zökkenőmentesen legyen.

A találkozón részt vettek a Kárpát-medencei református rádió munkatársai is, akik közös magazinműsört készítettek elő. A *Határta*lans című magazin minden nap egy órában foglalja össze a kiemelt Kárpát-medencei eseményeket. A magazin október elsején volt először hallható. A találkozó résztvevői ezen kívül megállapodtak abban, hogy az adventi időszakra közös műsorral készülnek – olvasható a KRR közleményében.